

Arrest

nr. 231 081 van 13 januari 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 30 september 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 augustus 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 november 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 december 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN, en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 21 oktober 2018 België is binnengekomen, diende op 8 november 2018 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 28 augustus 2019 nam de adjunct-commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 28 augustus 2019 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 08/11/2018
Overdracht CGVS: 03/01/2019*

U werd op 3 juli 2019 van 14u09 tot 18u35 gehoord op de zetel van het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk die het Somali machtig is.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Somalische nationaliteit en behoort u tot de clan van Haber Gedir, subclan van de Hawiye hoofdclan. U bent geboren en getogen in het dorp Cad/Caad (Ad/Aad), behorende tot het district Harardhere/Xarardheere, gelegen in de provincie Mudug. U behoort tot een familie van veehoeders. In september 2017 vertrok uw moeder omwille van haar gezondheidsproblemen naar Mogadishu, vergezeld van uw enige broer, uw echtgenote en uw kinderen. Ze vestigden zich er in een opvangkamp voor ontheemden in de locatie Garasbaley. U bleef bij uw vader om hem bij te staan bij het hoeden van jullie schapen en geiten. Omdat u en uw vader de laatste tijd persoonlijk door al Shabaab werden lastiggevallen en u gevraagd werd u bij deze groepering aan te sluiten besloot u op 1 februari 2018 naar uw in Mogadishu wonende oom te trekken. U logeerde gedurende twee maanden bij uw oom. Tijdens uw verblijf in Mogadishu kreeg u een oproep van een lid van al Shabaab in Caad. Hij stelde te weten waar u zich bevond en dreigde u om te brengen. U besloot een paspoort aan te vragen waarmee u in april 2018 een vlucht naar Turkije nam. In Turkije gaf u uw paspoort aan een smokkelaar af en reisde vervolgens illegaal naar Griekenland. Omdat u zag dat de economische situatie in Griekenland moeilijk was besloot u er geen verzoek om internationale bescherming in te dienen en reisde na twee maanden door naar België waar u op 8 november 2018 een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. U legde ter staving van uw verzoek geen documenten neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofd heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient verder te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS, p.2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw (recent) verblijf in het dorp Caad in het district Harardhere gelegen in de provincie Mudug in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te

vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Vooreerst heeft u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk onafgebroken tot 1 februari 2018 in Caad te hebben verbleven en slechts één jaar in uw hele leven scholing te hebben genoten. Uw uitleg over het dagdagelijkse leven in uw dorp is immers ondermaats en overtuigt niet. Zo is het opvallend dat u doorheen uw uitleg meermaals spontaan de Engelse term “because” gebruikt wanneer u spreekt (notities persoonlijk onderhoud Commissariaatgeneraal –verder “notities” CGVS, p. 29,35,39,40,43). U verklaarde nochtans dat er in uw dorp geen Engels werd onderwezen. Geconfronteerd met deze vaststelling stelde u enkel dat u de Engelse taal tijdens uw reis naar Europa had opgepikt (notities CGVS, p.40). Wanneer u wordt opgemerkt dat het niet aannemelijk is dat iemand die slechts één jaar scholing kreeg om het Somalische alfabet te leren, zich op een dergelijke manier uitdrukt antwoordde u enkel: “Ik keek naar google translate als ik iets niet verstond ... Misschien denkt u dat het profiel niet bij me past, maar ja je komt mensen tegen” (notities CGVS, p.40). Daar u voorhield een laaggeschoolde veehouder uit een klein quasi leeggelopen dorp in de provincie Mudug afkomstig te zijn (notities CGVS, p.6,7,12,41), werd u vervolgens gevraagd waar u het internet had leren gebruiken, anticiperend op uw uitleg google translate te gebruiken, een facebookaccount te hebben en te kunnen chatten (notities CGVS, p. 24,41). U repliceerde enkel met: “Nee ik had daar geen internet kunnen leren” (notities CGVS, p.41). Wanneer u werd gewezen dat uw uitleg niet overtuigend overkwam en u werd gevraagd om de waarheid te vertellen over uw profiel, gaf u geen reactie (notities CGVS, p.41). U hield vervolgens vol dat u enkel twee maanden in Mogadishu verbleef vóór uw vertrek en voor de rest veehouder was in Caad (notities CGVS, p.41). Rekening houdend met deze uitleg focuste het CGVS zich dan ook vervolgens op de kennis die u over uw voorgehouden woonomgeving kon hebben en werd u bevestigd over uw eigen leefwereld. Er werd vervolgens vastgesteld dat u het dorp Caad spontaan kan situeren in de correcte provincie, het correcte district kan opnoemen waartoe Caad hoort (notities CGVS, p.7), doch blijft u bij de vraag om te vertellen over uw leven als veehouder, zeer oppervlakkig in uw uitleg, stellende dat u water haalde en het vee liet grazen in de richting van het noorden (notities CGVS, p.41). Gevraagd om concretere informatie zoals waar u water voor het vee haalde, gaf u aan het water uit een naamloze waterput te hebben gehaald. U vertelde vervolgens dat er eigenlijk zeven waterputten waren, allen midden in uw dorp. Wanneer u werd gevraagd waar men buiten Caad water kon vinden, bleef u tot drie keer toe verwijzen naar de waterbevoorrading in Caad zelf (notities CGVS, p.2,43). Uiteindelijk gaf u aan dat er bij Mirhod en Barak Ismail (Barag Ismaciil) water te vinden was. U situeerde deze plaatsen op enkele tientallen kilometers van uw dorp richting zuiden onderweg naar Haradheere. Dichterbij zou volgens u geen water aanwezig zijn geweest (notities CGVS, p.43). Wanneer u echter werd gevraagd of er benoorden van Caad plaatsen waren waar veehouders water konden vinden verwees u ineens naar dorpen dichtbij met waterputten (notities CGVS, p.45). U leek echter verkeerdelijk te menen dat er enkel waterputten zouden zijn, u ontkende immers het bestaan van waterbronnen (notities CGVS, p.). In werkelijkheid liggen er verschillende waterbronnen in de omgeving bij Caad. Wanneer u werd gevraagd of u ooit van Oon en Oriyo –twee waterbronnen op een negental kilometer ten noorden van Caad- heeft gehoord stelde u dat deze benamingen u niets zeiden (notities CGVS, p.49). Van een veehoeder die beweert dat hij zijn vee ten noorden van zijn dorp liet grazen (notities CGVS, p.41) zou men nochtans verwachten dat hij deze plaatsen waar water wordt gevonden in de nabije omgeving van zijn dorp –en niet op tientallen kilometers verderop zou kennen. Even opmerkelijk blijkt u nooit van Sanka Dacared en van Cayab te hebben vernomen, heuvels ten noorden en ten westen van uw beweerde woonplaats Caad. U vertelde nochtans dat u uw vee ook op plaatsen ten westen van uw dorp liet grazen (notities CGVS, p.46). De dorpen Callas, Awal Alas, Gubad Lafale en Qalof Degal, allemaal dorpen rondom Caad, herkende u niet als dusdanig (notities CGVS, p.49,59). In het licht hiervan is dan ook uw voorstel, alle dorpen waar u eenmalig bent gepasseerd om naar Mogadishu te trekken te willen opnoemen, uitermate merkwaardig. Gevraagd waarom u al deze plaatsen dan wilde opnoemen stelde u enkel: “ik ken ze van onderweg” (notities CGVS, p.33). Dat u niet aannemelijk maakt tot uw vertrek uit uw land in het dorp Caad te hebben verbleven blijkt verder uit de vaststelling dat u helemaal niet doorleefd kan vertellen over uw leven als veehouder in een dorp die volgens uw eigen verklaringen al jarenlang leegloopt omwille van droogte en de aanwezigheid van al Shabaab. Daar u stelde op zeer regelmatige tijdstippen, zelfs tot meer dan drie keer per maand, tien stuks van het beste vee aan al Shabaab te hebben moeten afstaan (notities CGVS, p.14), werd u gevraagd te vertellen hoe jullie als familie van veehouders in het dorp (over)leefde in een dergelijke door droogte geteisterde periode wanneer de meeste bewoners er vandoor gingen. U antwoordde zeer algemeen met: “Je hebt niet echt oplossing, we hadden voor ons geen oplossing, zelfs mensen komen in problemen zonder water”. Daar u geen inzage gaf in uw leven als veehouder in een door droogte geteisterde omgeving werd u opnieuw gevraagd hoe u dat deed in een droogte overleven, wetende dat veel mensen het dorp verlieten. U stelde daarop: “Ja je hebt de waterput en een bekken om water op te vangen”.

Gelet uw vaag antwoord werd u opnieuw opgemerkt te vertellen over uw leven in droogte en werd u erop gewezen dat het om een periode van schaarste aan water ging. U reageerde enkel met: "Vanuit MOG (Mogadishu) kregen we graan, je gaf soms voedsel aan het vee, alles was heel duur" (notities CGVS, p.). Aangezien u enkel leefde van uw vee, werd u gevraagd hoe uw familie in een dergelijke dure en moeilijke periode van schaarste het hoofd boven water kon houden. U verwees enkel naar handelaren die voedsel uit Galkayo bestelden, niets vermeldend over hoe uw familie het dan beredderde. Weerom werd u uitgenodigd om meer concreet te vertellen hoe u persoonlijk in een droogte, waarbij mensen het dorp verlieten en u het beste vee aan al Shabaab diende te schenken, in uw dorp bleven wonen. U antwoordde echter zeer algemeen: "Vader spaarde wat van goede periode en de beste dieren, als bedevaart komt verkoop je wel geld en je spaart dat" (notities CGVS, p.47). Daar het een jarenlange periode van droogte betreft biedt u met deze vage bemerkingen geenszins een concreet inzicht hoe u als veehouder uit de door u vernoemde streek zichzelf staande hield in het dagdagelijkse leven, vooral omdat u stelde dat al Shabaab uw enige bron van mogelijke inkomsten afnam. Dergelijke vaststelling doet dan ook vermoeden dat u niet (meer) in deze streek leefde. Overigens maakte u helemaal niet aannemelijk wat u en uw vader in dergelijke door u beschreven levensomstandigheden nog in het dorp hield. U verklaarde immers dat uw moeder, uw broer en uw gezin in september 2017 naar Mogadishu waren vertrokken. Er werd u dan gevraagd of u er nooit aan had gedacht om zelf te verhuizen. U stelde: "Ja hebben we vaak gedaan moeder vooral en ze verhuisde dan ook ... Ja maar na droogte komt regenseizoen, AS (al Shabaab) was (het) grootste probleem (notities CGVS, p.47). Waarom u en uw vader in een leeglopend en door droogte geteisterd dorp/regio besloten te blijven en na te zijn lastiggevalen door al Shabaab alsnog niet vertrokken om de rest van de familie in Mogadishu te vervoegen –waar u een oom heeft wonen en waar volop hulporganisaties aanwezig zijn om ontheemden te helpen-, is vooralsnog een raadsel en is niet overtuigend (notities CGVS, p.12,13,28,34). Opvallend is bovendien uw opmerking nooit te hebben geweten van clanconflicten in uw woonregio (notities CGVS, p.48). Uit beschikbare informatie op het CGVS –toegevoegd in uw administratieve dossier- blijkt immers dat er ook in uw leefomgeving clanconflicten aan de gang waren, waarvoor in 2014 werd bemiddeld. Deze vaststelling doet dan ook bijkomend vermoeden dat u reeds langere tijd weg bent uit de omgeving van Caad. Dat u niet in een dorp onder het bewind van al Shabaab leefde blijkt overigens bijkomend uit uw antwoorden op vragen om te vertellen hoe uw persoonlijk leven onder al Shabaab er dan wel uitzag. Daar u bij hun komst naar uw dorp een jongeman van negentien jaar oud was, werd u gevraagd wat u zich herinnerde van hun komst en welke indruk dit bij u had achtergelaten (notities CGVS, p.50,51). U merkte verrassend op: "Ik was heel blij want ik had die periode mijn eerste zoon gekregen". Op een aanmoediging om verder te vertellen reageerde u verder niet (notities CGVS, p.51). Gelet uw uitermate karige opmerking bij de komst van al Shabaab vader te zijn geworden, werd u opnieuw gevraagd om meer te vertellen over de komst van deze groepering. U herhaalde dat het een goede periode was daar u een zoon kreeg en vervolgde zeer algemeen dat ze veel mensen oppakten, doodden en dat veel mensen toen waren gevlucht. Daar u vervolgens verder wilde vertellen dat er in uw dorp een school aanwezig was waar mensen hun kinderen kosteloos naartoe konden sturen, werd u gevraagd om u op de gestelde vraag over de komst van al Shabaab te concentreren en werd u opnieuw gevraagd om te vertellen hoe u de komst van deze gewapende groepering als jongeman die net vader werd had beleefd (notities CGVS, p.51,52). U bleef echter aan de oppervlakte en herhaalde: "Er was verandering, veel mensen werden gearresteerd, opgepakt, veel mensen hebben ze vermoord" (notities CGVS, p.52). Er werd u dan ook de zoveelste keer opgemerkt en de kans gegeven om uit uw eigen beleving te vertellen en niet bij algemene bewoordingen te blijven. Opvallend is uw antwoord daarop, waar u ineens stelt dat u van bewoners hoorde dat veel mensen waren gearresteerd en dat iedereen daarover op straat praatte als nieuwtje van de dag (notities CGVS, p.52). Uw merkwaardige uitlating over dorpsbewoners die bij het binnenvallen van al Shabaab op straat aan elkaar beginnen te vertellen dat mensen worden vermoord, verder becommentariërend gaf u aan: "Dat is wat ik me zo herinner dat dat werd verteld, mensen waren natuurlijk bang, een open ruimte waar ze mensen executeren daar was ik zelf bij aanwezig, iedereen werd opgeroepen zo een dag". Uw uiteenzetting getuigt dan ook van een totaal ontbreken van persoonlijke impressies. Even stuitend is uw opmerking niet te hebben geweten of al Shabaab zich dan in Caad had geïnstalleerd bij hun komst. U verklaarde letterlijk ze zelf niet eens gezien te hebben toen ze kwamen (notities CGVS, p.52). Er werd u dan gevraagd of u toch misschien niet in het dorp aanwezig was/woonde toen al Shabaab kwam. U ontkende deze suggestie en verklaarde alsnog bij hun gewelddadige aankomst aanwezig te zijn geweest (notities CGVS, p.53). Wanneer u dan werd gevraagd om te vertellen over het verloop van hun komst reageerde u enkel met een wedervraag: "Hoe bedoelt u?" (notities CGVS, p.53). Op de vraag of de komst van al Shabaab iets in uw persoonlijke leven had veranderd, antwoordde u enkel: "Ik moest altijd naar de moskee je hebt geen keuze".

Wanneer u werd duidelijk gemaakt verder te vertellen over uw leven onder al Shabaab antwoordde u enkel nietszeggend: Ik was ook wat jonger, dus... Zelf heb ik behalve laatste keer geen problemen gekend" (notities CGVS, p.54).

Uw allereerste persoonlijk probleem met al Shabaab situeerde u vervolgens in januari 2018 (notities CGVS, p.54). U wist echter niet te melden of het door u aangehaalde gesprek met al Shabaab begin, midden of tegen het einde van die maand plaatsvond (notities CGVS, p.55). Dat u helemaal niet aannemelijk maakt tot februari 2018 in Caad woonachtig te zijn geweest, een dorp onder controle van al Shabaab, blijkt bijkomend uit enkele tegenstrijdigheden en een omissie in uw opeenvolgende verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en op het CGVS. U verklaarde bij de DVZ immers dat u in december 2017 door al Shabaab was gearresteerd, gedurende twee dagen was vastgezet en geslagen omdat u in het openbaar had gerookt (zie vragenlijst CGVS d.d.29/11/2018, vraag 1). Meer nog, beweerde u er meermaals door al Shabaab te zijn opgezocht met de boodschap u bij hen te moeten aansluiten (zie vragenlijst CGVS d.d. 29/1/2018, vraag 5). Op het CGVS verklaarde u nochtans uitdrukkelijk dat in januari 2018 het de allereerste keer was dat al Shabaab u persoonlijk vroeg om samenwerking (notities CGVS, p.54). Gevraagd hoe het kwam dat al Shabaab u nooit eerder had aangesproken op samenwerking, gelet hun jarenlange aanwezigheid in uw dorp, legde u overigens uit dat dit niet was gebeurd omdat ze voornamelijk uit waren op zakat (islamitische aalmoezen) (notities CGVS, p.57). Geconfronteerd met uw eerdere uiteenzetting bij de DVZ, veranderde u alsnog uw mening en stelde: "Ja dat klopt ik heb vastgezet zo". Gevraagd waarom u deze detentie niet spontaan had vermeld wanneer u werd gevraagd naar uw eerste persoonlijke aanvaren met al Shabaab, gaf u aan dit vergeten te hebben. Dat u een arrestatie en detentie van al Shabaab, waarbij u werd geslagen zomaar zou vergeten wanneer u net naar problemen met deze groepering wordt gevraagd, is echter bedenkelijk. Dat u vervolgens alsnog beaamt door al Shabaab meermaals te zijn aangesproken om u bij hen aan te sluiten, wanneer u wordt geconfronteerd met deze door u bij de DVZ afgelegde verklaring, is evenmin serieus te noemen en ontbeert elke doorleefbaarheid. Van een verzoeker om internationale bescherming kan redelijkerwijs verwacht worden dat hij zijn relaas op een coherente manier brengt. Het louter herhalen van eerder afgelegde verklaringen nadat men er mee werd geconfronteerd is immers niet afdoende (notities CGVS, p.57). Gelet alle bovenstaande vaststellingen kan er geen enkel geloof meer worden gehecht aan uw problemen met al Shabaab. Er werd u dan ook opgemerkt dat u doorheen uw uitleg helemaal niet overtuigde wat betreft uw (recent) verblijf in Caad in de provincie Mudug en werd u gevraagd om de waarheid te vertellen over uw werkelijke verblijfplaats en uw beweegredenen om uw land te verlaten. U repliceerde met: "ik ben daar geboren" (notities CGVS, p.57,58). Ook wanneer u werd gevraagd of het mogelijk was dat u alsnog elders zou hebben gewoond, bleef u zeggen "Ik ben daar geboren" en verklaarde enkel twee maanden in Mogadishu te hebben verbleven (notities CGVS, p.58). Andere problemen behalve de door u voorgehouden incidenten met al Shabaab in Caad verklaarde u niet te hebben (notities CGVS, p.59). Aan uw opmerking in Mogadishu door een lid van al Shabaab uit Caad te zijn opgebeld en bedreigd kan dan ook, in het licht van bovenstaande vaststellingen, geen enkel geloof worden gehecht (notities CGVS, p.35,36,61).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk (recent) afkomstig te zijn uit het dorp Caad gelegen in de provincie Mudug. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in de provincie Mudug, het district Harardheere, dorp Caad, kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in het dorp Caad, gelegen in de provincie Mudug heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit hetongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland.

Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het Commissariaat-generaal op 3 juli 2019 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd ook meermaals uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië (notities CGVS, p.4, 19,22,40,41,57,58). U werd er dan ook op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (notities CGVS, p.4). U bleef echter beweren tot februari 2018 in Caad te hebben verbleven. Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

*"Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980.
Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.
Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur."*

Na een korte theoretische toelichting licht hij toe als volgt:

"II.1.4 Verwerende partij hecht geen geloof aan de (recente) herkomst van verzoekende partij uit Caad, gelegen in het district Harardhere

Verwerende partij focust zich in de bestreden beslissing volledig op de zaken waarop verzoekende partij niet kon antwoorden, en legt het grootste deel van het gehoor gewoonweg naast zich neer.

Vooreerst stelt verwerende partij et vreemd dat verzoekende partij tijdens het gehoor, meer meermaals de term 'because' gebruikte. Zij vindt dat dat niet bij het profiel van verzoekende partij zou passen omdat verzoekende partij laaggeschoold is en in haar dorp geen Engels gesproken wordt.

Deze redenering raakt kant noch wal! Dat verzoekende partij een woordje kent in het Engels betekent voor verwerende partij dat zij het hele profiel en haar herkomst in twijfel kan trekken?! Dit is niet ernstig. Dat zij dit als een eerste en voornaamste argument gebruikt om de herkomst en het profiel van verzoekende partij in twijfel te trekken, toont aan hoe onredelijk verwerende partij te werk is gegaan bij de beoordeling van het dossier van verzoekende partij. Zij heeft zich gefocust op pietluttigheden en non-argumenten om een negatieve beslissing te kunnen nemen.

Verzoekende partij is haar regio nu al een tijdje ontvlucht, woont in België en komt hier - en op haar weg naar België- met verschillende nationaliteiten en talen in contact. Dat zij laaggeschoold is, betekent niet dat zij dom is. Zij heeft ondertussen enkele woorden - zowel in het Engels, als in het Nederlands en Frans - opgepikt, p. 40 CGVS

[Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 40]

De redenering van verwerende partij houdt dan ook geen steek.

II.1.5. Het verifiëren van iemands Somalische nationaliteit vereist een uitgebreide en doorgedreven herkomstcheck. Hierbij mogen de vragen geenszins eenzijdig zijn. Evenmin kan van de asielzoeker een encyclopedische kennis worden verwacht van zijn omgeving en clans.

Professor ABBINK, antropoloog en professor aan het Afrika Centrum van de Universiteit te Leiden, stelde reeds aan het UNHCR in een advies dat veel Somali's gewoonweg niet alle (kleine) dorpjes uit hun omgeving kennen, en dat van hen evenmin verwacht kan worden dat zij de clanverdelingen onmogelijk allemaal van buiten kunnen kennen (cf. stuk 3):

"In concreto werd aan Professor Abbink gevraagd of hij in de vier hem voorgelegde dossiers kon nagaan: 1) of de vragen die tijdens de gehoren werden gesteld pertinent zijn en of de gegeven antwoorden correct geëvalueerd worden?

2) welke mogelijke andere vragen zouden moeten worden gesteld?

3) of er een specifieke expertise nodig is om op correcte wijze de antwoorden te evalueren?

In zijn antwoord van 13 februari 2008 kwam Professor Abbink tot de conclusie, in tegenstelling tot de conclusies van het CGVS, dat "het geen twijfel lijdt dat deze vier asielzoekers voor hun aankomst in België in Zuid-Somalië woonden." Ook al werd het dossier van mevrouw Y. niet voorgelegd aan Professor Abbink, dienen zijn bevindingen toch in overweging te worden genomen aangezien het de algemene manier van vraagstelling door het CGVS in Somalische dossiers betreft.

"In alle vier de gevallen wordt in de verhoren zeer veel doorgevraagd over de clan-structuur en de geografische details van de stad of plaats of regio waarin de vluchtelingen verbleven. De assumptie hier schijnt dat deze vluchtelingen allen met een uitgewerkte clanfamiliekaart van het Somalische volk in hun hoofd rondlopen.

M.a.w. er wordt, op onredelijke wijze, veel te veel kennis verondersteld van de vele gradaties, de segmentaties en de subgroepen van de Somalische clans, die 90% van de Somali's helemaal niet heeft. Opvallend in de verhalen van de asielzoekers is dat de direct voor hen relevante clan-labels wel worden gekend, (...). Ook niet vergeten moet worden dat een aantal van hen al lang in België zijn en zich verwijderd hebben van het clan-denken, en ten tweede dat Somalië in chaos is en clan-affiliaties daar van wisselend belang zijn. Dus antwoord op vraag 1: het steeds maar doorvragen over clanverdelingen e.d. is niet erg pertinent: er wordt té veel aandacht aan besteed.

En verder: "In het geval van plaatsnamen, dorpsnamen, winkels, overheidsgebouwen, etc. moet men er ook rekening mee houden dat vele Somaliërs niet kunnen lezen of schrijven en de vele kleine dorpjes - (...) - niet (kunnen) kennen."

Hierbij wordt dus niet gesteld dat het vragen van dorpen en clans geen deel uitmaakt van een herkomstcheck, integendeel.

Wel wordt opgeroepen tot enig relativeringsvermogen bij de analyse ervan.

Wanneer het gehoorverslag van verzoekende partij erop wordt nagelezen, blijkt al snel een bijzonder uitgebreide kennis van haar regio van herkomst:

Zij kon perfect haar eigen clan aangeven: p. 5 en 6 CGVS

[Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 5-6]

Zij kon ook perfect aangeven hoeveel mensen er (nog) zijn in haar dorp en naar waar zij zijn gevlucht: p. 7 CGVS

[Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 7]

Zij kon ook verschillende dorpen aangeven in haar regio: p. 8 CGVS

[Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 8]

Zij vertelde over het leven onder AL Shabab, dat haar vader zakaat moest betalen en kon vertellen over verschillende incidenten in 2016 en 2017. 12-13 CGVS

[Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 12-13]

Zij kon vertellen over de luchtaanvallen die in Harardhere plaatsvonden: p. 17 CGVS

[Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 17]

(...)

[Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 17]

Zij kon precies aangeven waar de markt is in Caad, waar er een zendmast staat, waar er een bushalte is,... p. 19 CGVS

[Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 19]

Verzoekende partij is vanuit Cad naar Mogadishu gegaan om zo naar Europa te vluchten. Dit is geen route dat zij dagelijks deed. Zij heeft naar haar beste kunnen aangegeven welke steden/dorpen zij passeerde op haar weg naar Mogadishu: p. 29 CGVS

[Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 29]

p. 30 CGVS

[Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 30]

Daarnaast kon verzoekende niet enkel aangeven hoeveel waterputten er in Cad zijn, maar ook welke soort: p. 42

[Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 42]

p. 43 CGVS

[Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 43]

p. 50 CGVS

[Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 50]

(...)

[Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 50]

Het is onbegrijpelijk hoe verwerende partij alle kennis van verzoekende partij zomaar meent naast zich te kunnen leggen en geen geloof hecht aan haar regio van herkomst. Verwerende partij is klaarblijkelijk erg onredelijk en onzorgvuldig te werk gegaan bij de beoordeling van het dossier van verzoekende partij.

Verwerende partij heeft zich enkel gefocust op de vragen waarop verzoekende partij niet kon antwoorden en legt het grootste deel van het gehoor - en de vragen waarop verzoekende partij moeiteloos kon antwoorden - naast zich neer. Dit is niet serieus.

De informatie die verzoekende partij heeft gegeven tijdens haar gehoor toont ontegensprekelijk aan dat zij weldegelijk van Somalië afkomstig is.

II.1.6. Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Tevens schendt de verwerende partij de materiële motiveringplicht. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn.

II.1.7. De negatieve beslissing van de verwerende partij is gebaseerd op het feit dat de verwerende partij geen geloof hecht aan het asielrelaas. De verzoekende partij heeft wel degelijk een geloofwaardig asielrelaas en een uitgebreide kennis van haar leefomgeving en afkomst. Verwerende partij motiveert absoluut niet omtrent het asielrelaas van verzoekende partij. Nochtans vormt dit de voornaamste reden waarom verzoekende partij haar land van herkomst verlaten heeft en heeft zij hier uitgebreid over verteld tijdens het gehoor.

II.1.8. De thans bestreden beslissing is niet gesteund op daadwerkelijke tegenstrijdigheden of omissies, doch enkel op kleine onbenullige verklaringen. Verzoekende partij heeft hierboven de argumenten van verwerende partij weerlegd en aangetoond waarom zij weldegelijk meent in aanmerking te komen

voor internationale bescherming. Verwerende partij is op zijn minst onredelijk te werk gegaan bij de beoordeling van het asielgehoor en asielrelaas van verzoekende partij.

II.1.9. Verzoekende partij is wel degelijk afkomstig van Somalië en heeft daar steeds gewoond. Verwerende partij heeft op geen enkel ogenblik rekening gehouden met het specifiek profiel van verzoekende partij!

II.1.10. Uit het bovenstaande blijkt ten overvloede dat de verwerende partij zeer snel en zeer onzorgvuldig tot deze negatieve beslissing is gekomen."

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep legt verzoeker een advies neer van UNHCR van 9 oktober 2009, in de zaak van mevrouw Y. (stuk 3).

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. De bestreden beslissing motiveert terecht dat verzoeker de aangehaalde vervolgingsfeiten niet aannemelijk maakt. De Raad stelt immers vast dat verzoeker met zijn betoog in het verzoekschrift de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt. Hij ontkent slechts de vaststellingen dat er belangrijke indicaties zijn om te twijfelen aan zijn identiteit, profiel en regio van herkomst, herhaalt zijn verklaringen en volhardt dat hij wel over een toereikende kennis bezit over zijn regio. Hiermee doet hij echter geen afbreuk aan de pertinente en correcte motivering van de bestreden beslissing.

De bestreden beslissing oordeelde eerst terecht dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen over zijn scholing. Verzoeker meent dat zijn gebruik van het Engelse woord 'because' tijdens het persoonlijk onderhoud niet kan worden gebruikt als voornaamste argument om zijn herkomst en profiel in twijfel te trekken, doch doet hiermee geen afbreuk aan de pertinente en correcte motivering dat verzoekers spontane en veelvuldige gebruik van het Engelse woord 'because' tijdens het persoonlijk onderhoud onverenigbaar is met verzoekers verklaring dat hij slechts één jaar privéschool zou hebben gevolgd om het Somalische alfabet te leren (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 40). Verzoeker herhaalt in zijn verzoekschrift zijn verklaringen dat hij Engels leerde op zijn reis naar Europa, doch de Raad is van oordeel dat het niet aannemelijk is dat verzoeker, die verklaarde dat hij slechts een paar woorden Engels kende (*Ibid.*, p. 3), in dergelijke context spontaan Engelse woorden zou gebruiken wanneer hij wordt ondervraagd in zijn moedertaal, het Somalisch. Dergelijke verklaringen doen dan ook wel degelijk afbreuk aan zijn profiel van ongeschoolde veehoeder die verblijft in een rurale regio in Somalië.

De Raad benadrukt verder dat de bestreden beslissing zich niet louter baseert op zijn gebruik van het Engels om verzoekers profiel van ongeschoolde veehoeder die verblijft in een rurale regio in Somalië in twijfel te trekken, doch tevens op de pertinente en correcte vaststellingen dat verzoeker (i) vage en ongeloofwaardige verklaringen aflegt over zijn internetgebruik in zijn dorp, (ii) als veehoeder een lacunaire kennis heeft van de verschillende waterbronnen in zijn regio, (iii) vage en ondoorleefde verklaringen aflegt over zijn leven als veehoeder in een door droogte en Al Shabaab geteisterd dorp. De Raad merkt op dat rekening dient gehouden te worden met het geheel van de motivering en niet met de diverse onderdelen op zich. Eén onderdeel op zich kan misschien een beslissing niet dragen, maar kan in de samenlezing met andere onderdelen voldoende draagkrachtig zijn.

Bovendien is de Raad van oordeel dat verzoekers verklaringen met betrekking tot zijn scholing verder worden ondermijnd door de vaststelling dat hij bij aanvang van de procedure niet vermeld heeft dat hij één jaar scholing heeft gevolgd in een privéschool (DVZ-verklaring, stuk 20, p. 5). Verder stelt de Raad vast dat verzoekers ongeschoold profiel tevens klemmt met de vaststelling dat hij zich tijdens het persoonlijk onderhoud meermaals spontaan uitdrukt in kilometers om afstanden vanuit zijn dorp aan te geven (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 8, 20, 29, 43, 44, 45).

Het is het geheel van voorgaande vaststellingen die de Raad doen besluiten dat geen geloof kan gehecht worden aan verzoekers profiel van ongeschoolde veehoeder die verblijft in een rurale regio in Somalië.

Verzoeker volhardt verder in zijn verzoekschrift nog dat hij een uitgebreide kennis bezit van zijn regio van herkomst en herhaalt zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud, doch de Raad stelt vast dat hij met dergelijk verweer geen afbreuk doet aan de pertinente en correcte vaststellingen van de bestreden beslissing die op zich toelaten om te besluiten dat verzoeker zijn herkomst uit Caad, in het district Harardhere in de provincie Mudug in Somalië niet aannemelijk maakt.

De uiteenzetting in het verzoekschrift dat de asielmotieven van verzoeker niet ten gronde werden beoordeeld, is niet relevant, gezien uit bovenstaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij afkomstig is uit Caad, in het district Harardhere in de provincie Mudug in Somalië. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof gehecht worden aan de door verzoeker voorgehouden herkomst. Hierdoor kan evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan.

Ten overvloede wijst de Raad er nog op dat uit de pertinente en correcte motivering van de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde over zijn problemen met Al Shabaab bij aanvang van de procedure en tijdens het persoonlijk onderhoud. Van verzoeker mag nochtans redelijkerwijze worden verwacht dat hij tijdens de procedure tot het bekomen van internationale bescherming eenduidige verklaringen aflegt over de feiten die de essentie uitmaken van zijn asielrelaas en de aanleiding waren tot zijn vertrek uit zijn land van herkomst. De vaststelling dat verzoeker dermate tegenstrijdige verklaringen aflegt over elementen die betrekking hebben op de kern van zijn relaas, doet dan ook andermaal afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door hem aangehaalde vervolgingsfeiten.

Wat het advies van het UNHCR over de zaak van asielzoeker Y. betreft, verbindt verzoeker dit relaas op geen enkele wijze met zijn eigen relaas, zodat het advies niet nuttig wordt aangevoerd. Bovendien wordt ieder verzoek om internationale bescherming op de individuele merites beoordeeld.

De motivering van de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

“Vooreerst heeft u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk onafgebroken tot 1 februari 2018 in Caad te hebben verbleven en slechts één jaar in uw hele leven scholing te hebben genoten. Uw uitleg over het dagdagelijkse leven in uw dorp is immers ondermaats en overtuigt niet. Zo is het opvallend dat u doorheen uw uitleg meermaals spontaan de Engelse term “because” gebruikt wanneer u spreekt (notities persoonlijk onderhoud Commissariaatgeneraal –verder “notities” CGVS, p. 29,35,39,40,43). U verklaarde nochtans dat er in uw dorp geen Engels werd onderwezen. Geconfronteerd met deze vaststelling stelde u enkel dat u de Engelse taal tijdens uw reis naar Europa had opgepikt (notities CGVS, p.40). Wanneer u wordt opgemerkt dat het niet aannemelijk is dat iemand die slechts één jaar scholing kreeg om het Somalische alfabet te leren, zich op een dergelijke manier uitdrukt antwoordde u enkel: “Ik keek naar google translate als ik iets niet verstond ... Misschien denkt u dat het profiel niet bij me past, maar ja je komt mensen tegen” (notities CGVS, p.40). Daar u voorhiel een laaggeschoolde veehouder uit een klein quasi leeggelopen dorp in de provincie Mudug afkomstig te zijn (notities CGVS, p.6,7,12,41), werd u vervolgens gevraagd waar u het internet had leren gebruiken, anticiperend op uw uitleg google translate te gebruiken, een facebookaccount te hebben en te kunnen chatten (notities CGVS, p. 24,41). U repliceerde enkel met: “Neen ik had daar geen internet kunnen leren” (notities CGVS, p.41). Wanneer u werd gewezen dat uw uitleg niet overtuigend overkwam en u werd gevraagd om de waarheid te vertellen over uw profiel, gaf u geen reactie (notities CGVS, p.41). U hield vervolgens vol dat u enkel twee maanden in Mogadishu verbleef vóór uw vertrek en voor de rest veehouder was in Caad (notities CGVS, p.41). Rekening houdend met deze uitleg focuste het CGVS zich dan ook vervolgens op de kennis die u over uw voorgehouden woonomgeving kon hebben en werd u bevroegd over uw eigen leefwereld. Er werd vervolgens vastgesteld dat u het dorp Caad spontaan kan situeren in de correcte provincie, het correcte district kan opnoemen waartoe Caad hoort (notities CGVS, p.7), doch blijft u bij de vraag om te vertellen over uw leven als veehouder, zeer oppervlakkig in uw uitleg, stellende dat u water haalde en het vee liet grazen in de richting van het noorden (notities CGVS, p.41). Gevraagd om concretere informatie zoals waar u water voor het vee haalde, gaf u aan het water uit een naamloze waterput te hebben gehaald. U vertelde vervolgens dat er eigenlijk zeven waterputten waren, allen midden in uw dorp. Wanneer u werd gevraagd waar men buiten Caad water kon vinden, bleef u tot drie keer toe verwijzen naar de waterbevoorrading in Caad zelf (notities CGVS, p.2,43). Uiteindelijk gaf u aan dat er bij Mirhod en Barak Ismail (Barag Ismaciil) water te vinden was. U situeerde deze plaatsen op enkele tientallen kilometers van uw dorp richting zuiden onderweg naar Haradheere. Dichtbij zou volgens u geen water aanwezig zijn geweest (notities CGVS, p.43).

Wanneer u echter werd gevraagd of er benoorden van Caad plaatsen waren waar veehouders water konden vinden verwees u ineens naar dorpen dichtbij met waterputten (notities CGVS, p.45).

U leek echter verkeerdelijk te menen dat er enkel waterputten zouden zijn, u ontkende immers het bestaan van waterbronnen (notities CGVS, p.). In werkelijkheid liggen er verschillende waterbronnen in de omgeving bij Caad. Wanneer u werd gevraagd of u ooit van Oon en Oriyo –twee waterbronnen op een negental kilometer ten noorden van Caad- heeft gehoord stelde u dat deze benamingen u niets zeiden (notities CGVS, p.49). Van een veehouder die beweert dat hij zijn vee ten noorden van zijn dorp liet grazen (notities CGVS, p.41) zou men nochtans verwachten dat hij deze plaatsen waar water wordt gevonden in de nabije omgeving van zijn dorp –en niet op tientallen kilometers verderop zou kennen. Even opmerkelijk blijkt u nooit van Sanka Dacared en van Cayab te hebben vernomen, heuvels ten noorden en ten westen van uw beweerde woonplaats Caad. U vertelde nochtans dat u uw vee ook op plaatsen ten westen van uw dorp liet grazen (notities CGVS, p.46). De dorpen Callas, Awal Alas, Gubad Lafole en Qalof Degal, allemaal dorpen rondom Caad, herkende u niet als dusdanig (notities CGVS, p.49,59). In het licht hiervan is dan ook uw voorstel, alle dorpen waar u eenmalig bent gepasseerd om naar Mogadishu te trekken te willen opnoemen, uitermate merkwaardig. Gevraagd waarom u al deze plaatsen dan wilde opnoemen stelde u enkel: “ik ken ze van onderweg” (notities CGVS, p.33). Dat u niet aannemelijk maakt tot uw vertrek uit uw land in het dorp Caad te hebben verbleven blijkt verder uit de vaststelling dat u helemaal niet doorleefd kan vertellen over uw leven als veehouder in een dorp die volgens uw eigen verklaringen al jarenlang leegloopt omwille van droogte en de aanwezigheid van al Shabaab. Daar u stelde op zeer regelmatige tijdstippen, zelfs tot meer dan drie keer per maand, tien stuks van het beste vee aan al Shabaab te hebben moeten afstaan (notities CGVS, p.14), werd u gevraagd te vertellen hoe jullie als familie van veehouders in het dorp (over)leefde in een dergelijke door droogte geteisterde periode wanneer de meeste bewoners er vandoor gingen. U antwoordde zeer algemeen met: “Je hebt niet echt oplossing, we hadden voor ons geen oplossing, zelfs mensen komen in problemen zonder water”. Daar u geen inzage gaf in uw leven als veehouder in een door droogte geteisterde omgeving werd u opnieuw gevraagd hoe u dat deed in een droogte overleven, wetende dat veel mensen het dorp verlieten. U stelde daarop: “Ja je hebt de waterput en een bekken om water op te vangen”. Gelet uw vaag antwoord werd u opnieuw opgemerkt te vertellen over uw leven in droogte en werd u erop gewezen dat het om een periode van schaarste aan water ging. U reageerde enkel met: “Vanuit MOG (Mogadishu) kregen we graan, je gaf soms voedsel aan het vee, alles was heel duur” (notities CGVS, p.). Aangezien u enkel leefde van uw vee, werd u gevraagd hoe uw familie in een dergelijke dure en moeilijke periode van schaarste het hoofd boven water kon houden. U verwees enkel naar handelaren die voedsel uit Galkayo bestelden, niets vermeldend over hoe uw familie het dan beredderde. Weerom werd u uitgenodigd om meer concreet te vertellen hoe u persoonlijk in een droogte, waarbij mensen het dorp verlieten en u het beste vee aan al Shabaab diende te schenken, in uw dorp bleven wonen. U antwoordde echter zeer algemeen: “Vader spaarde wat van goede periode en de beste dieren, als bedevaart komt verkoop je wel geld en je spaart dat” (notities CGVS, p.47). Daar het een jarenlange periode van droogte betreft biedt u met deze vage bemerkingen geenszins een concreet inzicht hoe u als veehouder uit de door u vernoemde streek zichzelf staande hield in het dagdagelijkse leven, vooral omdat u stelde dat al Shabaab uw enige bron van mogelijke inkomsten afnam. Dergelijke vaststelling doet dan ook vermoeden dat u niet (meer) in deze streek leefde. Overigens maakte u helemaal niet aannemelijk wat u en uw vader in dergelijke door u beschreven levensomstandigheden nog in het dorp hield. U verklaarde immers dat uw moeder, uw broer en uw gezin in september 2017 naar Mogadishu waren vertrokken. Er werd u dan gevraagd of u er nooit aan had gedacht om zelf te verhuizen. U stelde: “Ja hebben we vaak gedaan moeder vooral en ze verhuisde dan ook ... Ja maar na droogte komt regenseizoen, AS (al Shabaab) was (het) grootste probleem (notities CGVS, p.47). Waarom u en uw vader in een leeglopend en door droogte geteisterd dorp/regio besloten te blijven en na te zijn lastiggevallen door al Shabaab alsnog niet vertrokken om de rest van de familie in Mogadishu te vervoegen –waar u een oom heeft wonen en waar volop hulporganisaties aanwezig zijn om ontheemden te helpen-, is vooralsnog een raadsel en is niet overtuigend (notities CGVS, p.12,13,28,34). Opvallend is bovendien uw opmerking nooit te hebben geweten van clanconflicten in uw woonregio (notities CGVS, p.48). Uit beschikbare informatie op het CGVS –toegevoegd in uw administratieve dossier- blijkt immers dat er ook in uw leefomgeving clanconflicten aan de gang waren, waarvoor in 2014 werd bemiddeld. Deze vaststelling doet dan ook bijkomend vermoeden dat u reeds langere tijd weg bent uit de omgeving van Caad. Dat u niet in een dorp onder het bewind van al Shabaab leefde blijkt overigens bijkomend uit uw antwoorden op vragen om te vertellen hoe uw persoonlijk leven onder al Shabaab er dan wel uitzag. Daar u bij hun komst naar uw dorp een jongeman van negentien jaar oud was, werd u gevraagd wat u zich herinnerde van hun komst en welke indruk dit bij u had achtergelaten (notities CGVS, p.50,51). U merkte verrassend op: “Ik was heel blij want ik had die periode mijn eerste zoon gekregen”. Op een aanmoediging om verder te vertellen reageerde u verder niet (notities CGVS, p.51).

Gelet uw uitermate karige opmerking bij de komst van al Shabaab vader te zijn geworden, werd u opnieuw gevraagd om meer te vertellen over de komst van deze groepering.

U herhaalde dat het een goede periode was daar u een zoon kreeg en vervolgde zeer algemeen dat ze veel mensen oppakten, doodden en dat veel mensen toen waren gevlucht. Daar u vervolgens verder wilde vertellen dat er in uw dorp een school aanwezig was waar mensen hun kinderen kosteloos naartoe konden sturen, werd u gevraagd om u op de gestelde vraag over de komst van al Shabaab te concentreren en werd u opnieuw gevraagd om te vertellen hoe u de komst van deze gewapende groepering als jongeman die net vader werd had beleefd (notities CGVS, p.51,52). U bleef echter aan de oppervlakte en herhaalde: "Er was verandering, veel mensen werden gearresteerd, opgepakt, veel mensen hebben ze vermoord" (notities CGVS, p.52). Er werd u dan ook de zoveelste keer opgemerkt en de kans gegeven om uit uw eigen beleving te vertellen en niet bij algemene bewoordingen te blijven. Opvallend is uw antwoord daarop, waar u ineens stelt dat u van bewoners hoorde dat veel mensen waren gearresteerd en dat iedereen daarover op straat praatte als nieuwtje van de dag (notities CGVS, p.52). Uw merkwaardige uittaling over dorpsbewoners die bij het binnenvallen van al Shabaab op straat aan elkaar beginnen te vertellen dat mensen worden vermoord, verder becommentariërend gaf u aan: "Dat is wat ik me zo herinner dat dat werd verteld, mensen waren natuurlijk bang, een open ruimte waar ze mensen executeren daar was ik zelf bij aanwezig, iedereen werd opgeroepen zo een dag". Uw uiteenzetting getuigt dan ook van een totaal ontbreken van persoonlijke impressies. Even stuitend is uw opmerking niet te hebben geweten of al Shabaab zich dan in Caad had geïnstalleerd bij hun komst. U verklaarde letterlijk ze zelf niet eens gezien te hebben toen ze kwamen (notities CGVS, p.52). Er werd u dan gevraagd of u toch misschien niet in het dorp aanwezig was/woonde toen al Shabaab kwam. U ontkende deze suggestie en verklaarde alsnog bij hun gewelddadige aankomst aanwezig te zijn geweest (notities CGVS, p.53). Wanneer u dan werd gevraagd om te vertellen over het verloop van hun komst reageerde u enkel met een wedervraag: "Hoe bedoelt u?" (notities CGVS, p.53). Op de vraag of de komst van al Shabaab iets in uw persoonlijke leven had veranderd, antwoordde u enkel: "Ik moest altijd naar de moskee je hebt geen keuze". Wanneer u werd duidelijk gemaakt verder te vertellen over uw leven onder al Shabaab antwoordde u enkel nietszeggend: Ik was ook wat jonger, dus... Zelf heb ik behalve laatste keer geen problemen gekend" (notities CGVS, p.54). Uw allereerste persoonlijk probleem met al Shabaab situeerde u vervolgens in januari 2018 (notities CGVS, p.54). U wist echter niet te melden of het door u aangehaalde gesprek met al Shabaab begin, midden of tegen het einde van die maand plaatsvond (notities CGVS, p.55). Dat u helemaal niet aannemelijk maakt tot februari 2018 in Caad woonachtig te zijn geweest, een dorp onder controle van al Shabaab, blijkt bijkomend uit enkele tegenstrijdigheden en een ommissie in uw opeenvolgende verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en op het CGVS. U verklaarde bij de DVZ immers dat u in december 2017 door al Shabaab was gearresteerd, gedurende twee dagen was vastgezet en geslagen omdat u in het openbaar had gerookt (zie vragenlijst CGVS d.d.29/11/2018, vraag 1). Meer nog, beweerde u er meermaals door al Shabaab te zijn opgezocht met de boodschap u bij hen te moeten aansluiten (zie vragenlijst CGVZ d.d. 29/1/2018, vraag 5). Op het CGVS verklaarde u nochtans uitdrukkelijk dat in januari 2018 het de allereerste keer was dat al Shabaab u persoonlijk vroeg om samenwerking (notities CGVS, p.54). Gevraagd hoe het kwam dat al Shabaab u nooit eerder had aangesproken op samenwerking, gelet hun jarenlange aanwezigheid in uw dorp, legde u overigens uit dat dit niet was gebeurd omdat ze voornamelijk uit waren op zakat (islamitische aalmoezen) (notities CGVS, p.57). Geconfronteerd met uw eerdere uiteenzetting bij de DVZ, veranderde u alsnog uw mening en stelde: "Ja dat klopt ik heb vastgezet zo". Gevraagd waarom u deze detentie niet spontaan had vermeld wanneer u werd gevraagd naar uw eerste persoonlijke aanvaren met al Shabaab, gaf u aan dit vergeten te hebben. Dat u een arrestatie en detentie van al Shabaab, waarbij u werd geslagen zomaar zou vergeten wanneer u net naar problemen met deze groepering wordt gevraagd, is echter bedenkelijk. Dat u vervolgens alsnog beaamt door al Shabaab meermaals te zijn aangesproken om u bij hen aan te sluiten, wanneer u wordt geconfronteerd met deze door u bij de DVZ afgelegde verklaring, is evenmin serieus te noemen en ontbeert elke doorleefdheid. Van een verzoeker om internationale bescherming kan redelijkerwijs verwacht worden dat hij zijn relaas op een coherente manier brengt. Het louter herhalen van eerder afgelegde verklaringen nadat men er mee werd geconfronteerd is immers niet afdoende (notities CGVS, p.57). Gelet alle bovenstaande vaststellingen kan er geen enkel geloof meer worden gehecht aan uw problemen met al Shabaab. Er werd u dan ook opgemerkt dat u doorheen uw uitleg helemaal niet overtuigde wat betreft uw (recent) verblijf in Caad in de provincie Mudug en werd u gevraagd om de waarheid te vertellen over uw werkelijke verblijfplaats en uw beweegredenen om uw land te verlaten. U repliceerde met: "ik ben daar geboren" (notities CGVS, p.57,58). Ook wanneer u werd gevraagd of het mogelijk was dat u alsnog elders zou hebben gewoond, bleef u zeggen "Ik ben daar geboren" en verklaarde enkel twee maanden in Mogadishu te hebben verbleven (notities CGVS, p.58). Andere problemen behalve de door u voorgehouden incidenten met al Shabaab in Caad verklaarde u niet te hebben (notities CGVS, p.59). Aan uw opmerking in Mogadishu door een lid van al Shabaab uit Caad te zijn opgebeld en bedreigd kan dan ook, in het licht van bovenstaande vaststellingen, geen enkel geloof worden gehecht (notities CGVS, p.35,36,61)."

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het feit dat verzoeker de beweerde herkomst uit Caad, in het district Harardhere in de provincie Mudug in Somalië niet aannemelijk maakt, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reël risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de asielprocedure zijn ware herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor de komst naar België, noch over het element of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer verzoeker op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het persoonlijk onderhoud en dus veelvuldig de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 3-4, 48, 53, 57-58).

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reël risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Somalië een reël risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien januari tweeduizend twintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP